

tingelser, idet det forekommer mig, at selv den høitagtede Justitsminister, som ellers stærkest udtalte sig mod at sætte Betingelser, da han sidst havde Ordet, erklærede, at han Intet havde at indvende imod vor juridiske Ret i saa Henseende. Forsaavidt Finantsloven er ansørt som den Lov, der nærmest kan sættes i Klasse med den heromhandlede Lov, skal jeg kun bemærke, at, ligesom vi ved enhver Finantsbevilling paa en Maade stille Betingelser, — vi bevilge ikke en rund Sum, vi bevilge ikke en 14, 16 Millioner i det Hele, men vi bevilge til forskjellige Dlemed, — saaledes bevilge vi heller ikke her en rund Sum Soldater uden nogenformhelt Betingelse, men vi bevilge dem til visse bestemte Dlemed. Vil man altsaa drage en Analogie fra Finantsloven, saa maa denne Analogie føre til at optage det af Udvalget stillede Forslag. Om man iøvrigt nu factiff vil gaae ind derpaa, er et andet Spørgsmaal, som væsentligt vil afhænge af, hvad Bøgt man vil lægge paa den Dtring af den ærede Krigsminister, at Regjeringen er berettiget til, og at det kunde være hensigtsmæssigt at give danske Tropper en fremmed Lands-Overherre, at indlemme dem i en fremmed Armee; thi det skal jeg endnu, inden jeg sætter mig, udtale for den ærede Krigsminister, at her ikke blot er Tale om at give dem en fremmed Overgeneral, men om at give dem en fremmed Overherre og indlemme dem i en fremmed Armee, thi det gjør man, naar man indlemmer dem i det tydske Forbund. Det er en ganske anden Sag, at Kongen af Danmark indlemmer sine Tropper i en fremmed Armee, end at han som Allieret stiller dem til en fremmed Magts Disposition.

Hall: Da den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgfreds (Monrad) sidste Gang havde Ordet, yttrede han, at han, Alt vel overveiet, saaledes som Sagen nu stod, dog meente, at det Retteste vilde være at stemme for Udvalgets Forslag, medens den samme ærede Rigsdagsmand tidligere viste, at der var ikke saa Betænkkeligheder derved, ligesom han ogsaa antydede, — og det troer jeg, han endnu fastholdt i sit sidste Foredrag —, at han dog muligvis vilde stemme imod det, naar det kom til tredie Behandling. Jeg er

nu af en forskjellig Mening af den, den ærede Rigsdagsmand sidst udtalte, thi jeg agter at stemme for det Forslag, der er fremkommet fra den ærede Justitsminister. Jeg skal tillade mig blot at anføre et Par Ord, for at motivere mit Votum, og jeg skal gjøre dette saa kort som muligt, da jeg saa seent har faaet Ordet; jeg skal saaledes indskrænke mig til et Par, saameget som muligt, sammentrængte Bemærkninger, og det saameget mere, som det nu, efterat der er blevet ført en saa vidtloftig Forhandling, ikke kan ventes, at der vil fremkomme noget Nyt. Jeg skal da bemærke, at jeg, saavidt jeg har kunnet opfatte, efter Alt, hvad der her er blevet yttret, og efter hvad der staar i selve Udvalgets Betænkning, troer, at Udvalget enten har opnaaet det, som det har tilsigtet, eller at det, dersom det ikke har opnaaet det, ikke vil kunne opnaae det. Dersom Udvalget har tilsigtet at opnaae en saadan Forhandling her i Salen, at det deraf med Bestemthed og Sikkerhed kunde fremgaae, hvilke Ansøuelser Thingets Medlemmer nærede med Hensyn til det almindelige Spørgsmaal, hvorvidt det fra Kongeriget udstrevne Mandsskab skulde kunne sammenblandes med Forbundscontingentet eller optages blandt de Tropper, der henhørte herunder, saa forekommer det mig, at en saadan Hensigt er opnaaet saa fuldstændigt, som den overhovedet kan opnaaes; jeg troer, at vi i saa Henseende have en saa bestemt og utvivlsom Udtalelse, at jeg ikke kan skjønne, noget Menneffe kan tvivle om, hvilke Ansøuelser Thinget i saa Henseende nærer. Dersom Udvalget derimod har havt til Hensigt at ville opnaae en bestemt bindende Regel for Ministeriet med Hensyn til, hvorledes det vilde gaae frem, eller med Hensyn til, hvad det i saa Henseende ansaae som bindende Norm for sig, saa troer jeg ogsaa, at der ikke er nogen Grund til at tvivle om, at en saadan Erkjendelse ikke kan ventes af Ministeriet, og, efter Alt, hvad vi have hørt, kan den heller ikke fremtvinges af Ministeriet ved dette Lovforslag, og navnlig ikke ved den Bestemmelse, som Udvalget har villet optage i § 1. Det er ikke paa denne Maade, at man kan faae en Erkjendelse af, hvad der skal gjælde som almindelig Regel. Jeg kan